

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 224430 18 Ps 2
Sarajevo, 07.03.2019. godine**

Općinski sud u Sarajevu, sudija Elma Zorabdić, u pravnoj stvari tužitelja 1. Turistička zajednica Kantona Sarajevo, ul. Branilaca Sarajeva broj 21, Sarajevo i 2. Turistička zajednica Federacije Bosne i Hercegovine, ul. Branilaca Sarajeva broj 21, Sarajevo, obje zastupane po punomoćnicima Galijatović Maidi i Bavčić Nermi, advokatima iz Sarajeva, protiv tuženog Društvo za trgovinu i usluge „ATAL GROUP“ d.o.o. Sarajevo, ulica Zmaja od Bosne bb Sarajevo, koga zastupa punomoćnik Sanel Podrug, advokat iz Sarajeva, radi isplate članarine, vsp 12.786,00 KM, nakon zaključene glavne rasprave dana 06.02.2019. godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, donio je dana 07.03.2019 godine sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da tužiteljima isplati ukupan iznos od 12.786 00 KM i to:

-prvotužitelju iznos od 10.228,80 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2018. godine, pa do isplate,
-drugotužitelju iznos od 2.557,20 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2018. godine, pa do isplate, kao i da im nadoknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 5.033,60 KM, sve u roku od 30 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelji su dana 28.12.2011. godine kod ovog suda podnijeli tužbu, protiv tuženog u kojoj navode da obaveza plaćanja članarine turističkim zajednicama proizilazi iz Zakona o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u FBiH (Sl. novine FBiH broj 19/96 i 28/03), Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama i Pravilnika o obliku i sadržaju obrasca za uplatu članarine turističkim zajednicama (Sl. novine FBiH broj 50/03). Iz odredbi navedenih propisa proizilazi da je tuženi obveznik plaćanja članarine turističkim zajednicama kantona i Federacije. Stavom 3. člana 15. Uredbe propisano je da se uplaćena sredstva članarine nakon odbitka troškova naplate banke dostavljaju korisnicima prema rasporedu 80% sredstava turističkoj zajednici kantona, a 20% sredstava Turističkoj zajednici FBiH. Tuženi je dana 28.02.2008. godine prijavio Agenciji za finansijsko informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo obračun članarine turističkim zajednicama za 2007. godinu u ukupnom iznosu od 12.786,00 KM. Tuženi nikada nije uplatio članarinu turističkim zajednicama prijavljenu u TZ obrascu od 28.02.2008. godine. Tužitelji su dana 11.11.2011. godine putem punomoćnika preporučenom pošiljkom dostavili tuženom opomenu pred tužbu, po kojoj tuženi nikada nije postupio. Tuženi duguje tužiteljima iznos od 12.786,00 KM i to prvotužitelju iznos od 10.228,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dan 28.02.2008. godine, pa do isplate, a drugotužitelju iznos od 2.557,20 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 28.02.2008. godine, pa do isplate. S tim u vezi predlaže da Sud donese presudu kojom će obavezati tuženog da tužiteljima isplati navedeni iznos, uz naknadu troškova parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu od 03.02.2012. godine tuženi u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te ističe prigovor apsolutne nenadležnosti suda. Navodi da je predmet spora potraživanje tužitelja po osnovu neisplaćenih članarina tužitelju u periodu od 01.01.-

31.12.2007. godine te je tačno da postoji obaveza tuženog na plaćanje članarine a u skladu sa odredbama Zakona o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u FBiH (Sl. novine FBiH broj 19/96 i 28/03), Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama i Pravilnika o obliku i sadržaju obrasca za uplatu članarine turističkim zajednicama (Sl. novine FBiH broj 50/03). Članarina turističkim zajednicama se u skladu sa članom 5. Zakona o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u FBiH smatra izvorom iz kojeg turističke zajednice FBiH i kantona u FBiH ostvaruju prihode. Navedenim zakonom taksativno su propisana prava i obaveze turističkih zajednica. Prema Zakonu o izmjenama i dopuna Zakona o Poreznoj upravi FBiH članarine turističkim zajednicama smatraju se novčanom „poreskom“ obavezom, samim tim što ih je i propisao Zakon o poreznoj upravi. Zakonodavac članarinama turističkih zajednica ne daje važnost običnog novčanog potraživanja, već porezne obaveze za koju je kao za svaku drugu poreznu obavezu propisao prinudnu naplatu u slučaju nepoštivanja naloga za plaćanje. Članarine turističkim zajednicama zakonodavac smatra javnim prihodom sve u skladu sa Zakonom o pripadnosti javnih prihoda u FBiH (Sl. novine FBiH broj 22/06). Zakonom o poreznoj upravi FBiH je propisano na koji način se vrši naplata poreza i novčanih obaveza kakva je i članarina turističkim zajednicama. Radi svega navedenog tuženi smatra da je osnovan prigovor apsolutne nenadležnosti suda, pa predlaže da Sud odbaci tužbu. Opreza radi ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije, jer tužitelji nisu ovlašteni za potraživanje javnih prihoda, iako se oni smatraju izvorom njihovog finansiranja u skladu sa Zakonom.

U daljem toku postupka tuženi je istakao i da je osnovana nova Turistička zajednica KS, te da je tužbeni zahtjev neosnovan s obzirom na Odluku Ustavnog suda FBiH broj 34/13, kao i Uredbu o članarinama kojom je propisano koje je pravno lice dužno da plaća članarinu, pa kako tužitelji nisu dokazali da je tuženi obavezan da plaća istu, predložio je da Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Dana 19.04.2012. godine ovaj sud donio je rješenje kojim je odbacio tužbu u ovoj pravnoj stvari, a na koje rješenje su tužitelji uložili žalbu dana 11.06.2012. godine.

Odlučujući po žalbi tužitelja Kantonalni sud u Sarajevu je dana 08.06.2018. godine donio Rješenje kojim je istu usvojio, ukinuo predmetno rješenje i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje.

Na glavnoj raspravi punomoćnici parničnih stranaka proveli su dokaze uvidom u: Uredbu o članarinama u turističkim zajednicama (Sl. novine FBiH broj 50/03), Pravilnik o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine turističkim zajednicama (Sl. novine FBiH broj 50/03), TZ obrazac tuženog od 28.02.2008. godine predat AFIP-u, Opomenu pred tužbu od 11.11.2011. godine, Presudu Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014. godine objavljen u Sl. novinama FBiH broj 61/14 od 30.07.2014. godine, saslušanje zakonskih zastupnika prvotužitelja i drugotužitelja, te vještačenje po vještaku ekonomske struke E.M.

Kako je punomoćnik tuženog odustao od dokaznog prijedloga saslušanja zakonskog zastupnika tuženih, to se navedeni dokaz nije ni izvodio.

Na glavnoj raspravi održanoj dana 10.01.2019.godine punomoćnik tužitelja pored dokaza čije je izvođenje predložio na pripremnom ročištu i koji su izvedeni na glavnoj raspravi predložio je i izvođenje novih dokaza. Kako u smislu člana 102.stav 2. Zakona o parničnom postupku FBiH (u daljem tekstu ZPP), tužitelj nije učinio vjerovatnim da bez svoje krivice nije bio u mogućnosti navedene dokaze predložiti na pripremnom ročištu, to je Sud odbio prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza predloženih na glavnoj raspravi.

Cijeneći provedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, dovodeći ih u vezu sa navodima iz tužbe, kao i navodima tuženog, a u smislu člana 8. ZPP-a, Sud je donio odluku kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama (Sl. novine FBiH broj 50/03) proizilazi da su u istoj utvrđeni kriteriji za razvrstavanje turističkih mjesta u razrede, raspoređivanje članarine, skupine privrednih djelatnosti i postoci po kojima se obračunava i plaća članarina turističkoj zajednici, te rokovi za uplatu članarine, kao i nadzor nad naplatom članarine. Prema članu 11. članarinu turističkoj zajednici dužno je plaćati pravno lice koje obavlja djelatnost iz Odluke o standardnoj klasifikaciji djelatnosti u FBiH, te je navedeno koje su to djelatnosti sa njihovim šiframa. Prema članu 13. osnovica za obračun članarine pravnom licu je ukupan prihod u djelatnostima određenim članom 11. stav 1. ove uredbe. Ukupan prihod u smislu ove uredbe pravno lice je dužno iskazati u računu dobiti i gubitaka prema odredbama Zakona o računovodstvu. Članom 14. propisano je da pravno lice plaća članarinu turističkoj zajednici kantonu u kojem ima sjedište firme. Prema članu 15. pravna i fizička lica uplaćuju akontaciju članarine na račun pravnog lica ovlaštenog za obavljanje platnog prometa do petog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec. Uplata sredstava članarine nakon odbitka troškova naplate banke dostavljaju se korisnicima prema sljedećem rasporedu: 80% sredstava turističkoj zajednici kantona i 20 % sredstava Turističkoj zajednici FBiH.

Pravilnikom o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine turističkim zajednicama (Sl. novine FBiH broj 50/03) propisan je oblik i sadržaj obrasca za uplatu članarine turističkim zajednicama-Obrazac TZ . Prema članu 2. stav 2. sredstva se uplaćuju na uplatne račune otvorene u skladu sa posebnim propisom za uplatu javnih prihoda, a uplata se vrši putem dva odvojena platna naloga do petog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec i to 80% sredstava turističkoj zajednici kantona i 20 % sredstava Turističkoj zajednici FBiH. Sastavni dio ovog pravilnika je i sadržaj i oblik obrasca TZ, a prema članu 3. ovog pravilnika.

Uvidom u TZ obrazac tuženog od 28.02.2008. godine utvrđeno je da je tuženi isti predao popunjen Agenciji za finansijske, informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo, a za obračun članarine u periodu od 01.01.do 31.12.2007.godine. Prema ovom obrascu obračunati iznos je 12.786,00 KM.

Iz Opomene pred tužbu od 11.11.2011. godine proizilazi je da su tužitelji pozivali tuženog da plati navedeni iznos u roku od 15 dana od dana prijema iste, a kako bi izbjegao troškove sudskog postupka. Uz Opomenu nije priložena dostavnica iz koje bi bilo vidljivo da je tuženi istu i zaprimio.

Iz Presude Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014. godine objavljene u Sl. novinama FBiH broj 61/14 od 30.07.2014. godine, proizilazi da je istom utvrđeno da Zakon o turističkim zajednicama i promicanju turizma u FBiH (Sl. novine FBiH broj 19/96 i 28/03) nije saglasan Ustavu FBiH. Shodno tome Ustavni sud FBiH određuje prelaznu mjeru kojom se daje mogućnost Parlamentu FBiH da u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja Presude u Službenim novinama FBiH zakonom uredi materiju koja je regulisana osporenim zakonom do kada se isti može primjenjivati. U stavu 3. izreke određeno je da Presudu treba objaviti u Službenim novinama FBiH.

Uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke E.M. od 27.11.2018.godine utvrđeno je da visina članarine koju tuženi treba da plati turističkoj zajednici u periodu od 01.01.2007. do 31.12.2007. iznosi 12.786,00 KM.

U svom iskazu zakonski zastupnik prvotuzitelja Š.DŽ. istakao je da funkciju direktora prvotuzitelja obavlja od 15 januara 1999 godine, te da prvotuzitelj i danas aktivno posluje, jer depozitni račun radi normalno i na njega se svaki dan uplaćuju potraživanja po osnovu članarine i boravišne takse, a ima i aktivan ID broj. Istakao je da se prvotuzitelj finansira od članarine i boravišne takse. Poznato mu je da je Ustavni sud FBiH donio Odluku prema kojoj Zakon o turističkim zajednicama u FBiH nije saglasan Ustavu. Takođe mu je poznato da se Parlament FBiH obratio Ustavnom sudu FBiH za preispitivanje ove presude, te je Ustavni sud donio Rješenje u kojem stoji da je Parlament FBiH dužan u roku od 6 mjeseci donijeti novi zakon, a ako ne donese da će turističke zajednice u organizacionom smislu i dalje raditi.

Potom su se obratili Parlamentu FBiH i tražili autentično tumačenje Presude i Rješenja i dobili su stav Parlamenta FBiH da turističke zajednice nastavljaju sa radom do donošenja novog zakona, koji još nije donešen. Članarina se plaća prema Uredbi koja propisuje ko plaća članarine.

Zakonski zastupnik drugotužitelja A.B. u svom iskazu naveo je da je na funkciji direktora drugotužitelja od 2015. godine, da je drugotužitelj aktivan i još uvijek posluje, te da ima otvorene račune. Poznato mu je da je Ustavni sud FBiH donio neku odluku, ali da Parlament istu nikada nije realizirao i da je Parlament jedini kao zakonodavno tijelo koje je mogao to uraditi. Prema njegovom znanju članarinu su dužna da plaćaju sva pravna lica, niko nije oslobođen, ali očito da ne plaćaju svi iako su u obavezi plaćati. Od uplaćene članarine dobijaju 20% od turističkih zajednica kantona kojima se uplaćuje. Svi kantoni su u obavezi plaćati drugotužitelju 20 %, a ko ne uplati oni ga tuže.

Među parničnim strankama sporno je da li je tuženi obavezan da plaća predmetnu članarinu turističkim zajednicama, pa shodno tome sporno je i da li je isti pasivno legitimisan. Nadalje, među parničnim strankama sporno je uopće pitanje naplate članarine, s obzirom na Odluku Ustavnog suda FBiH broj 34/13. Tuženi je istakao i prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, navodeći da tužitelji nisu ovlašteni za potraživanje javnih prihoda.

Tužitelji ovom tužbom potražuju naplatu članarine za 2007. godine. Predmetno potraživanje zasnivaju na Zakonu o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u Federaciji BiH (Sl. novine FBiH broj 19/96 i 28/03) za koji zakon je Presudom Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014.godine utvrđeno da nije saglasan Ustavu FBiH, te je kao prijelazna mjera određeno da se isti može primjenjivati u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja ove presude u Službenim novinama FBiH. Kako se tužbom traži naplata članarine iz 2007. godine, to je obzirom na naprijed navedeno nesporno da se predmetni zakon primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, odnosno na rješenje ovog spora, budući da ova presuda nije bila donesena u periodu za koji tuženi traži naplatu članarine, kao ni u vrijeme kada je podnesena tužba za naplatu navedenih potraživanja. U 2007. godini za koju tužitelji traže naplatu svojih potraživanja predmetni zakon bio je na snazi i po istom su vršeni obračuni i naplate članarine, što sve skupa čini neosnovanim navode tuženog istaknute u ovom pravcu. Prilikom donošenja odluke, Sud je posebno cijenio i činjenicu da novi zakon o turističkim zajednicama na nivou FBiH još uvijek nije donesen.

Navodi tuženog da na području Kantona Sarajevo djeluju dvije turističke zajednice također ne mogu biti od uticaja na odluku u ovoj pravnoj stvari. Navedeno iz razloga što je Zakon o turizmu Kantona Sarajevo koji je donesen i objavljen u Službenim novinama KS broj 19/16 propisivao u članu 108. da danom upisa u sudski registar Turističke zajednice Kantona Sarajevo prestaje sa radom Turistička zajednica Kantona Sarajevo za čije osnivanje je Skupština Kantona Sarajevo pokrenula postupak Odlukom o pokretanju postupka za osnivanje Turističke zajednice Kantona Sarajevo i briše se iz Upisnika koji se vodi kod Federalnog ministarstva okoliša i turizma, te prema članu 109. istog zakona danom početka rada Turističke zajednice Kantona Sarajevo preuzeće se prava i obaveze Turističke zajednice koja prestaje sa radom. Kako su Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o turizmu Kantona Sarajevo (Sl.novine KS broj 31/17) pored ostalog brisani članovi 108. i 109. ovog zakona, to je nesporno da „nova“ Turistička zajednica KS, koja je kao poseban pravni subjekat upisana u sudskom registru shodno članu 62. stav 2. Zakona o turizmu KS, nije pravni sljednik „stare“ Turističke zajednice KS, te stoga prava i obaveze koje je imala „stara“ Turistička zajednica KS ne prelaze na „novu“ Turističku zajednicu KS, niti se ista briše iz registra koji se vodi pri nadležnom ministarstvu, već kao pravni subjekat i dalje postoji u pravnom prometu i jedinstvenom poreznom sistemu.

Odlučujući o prigovoru nedostatka aktivne legitimacije tužitelja, Sud cijeni da je isti neosnovan. Naime, prema članu 3. Zakonu o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u Federaciji BiH, turistička zajednica se osniva za područje Federacije, kantona i općine, a

turističke zajednice pored ostalog ostvaruju prihode i iz članarine (član 53.). Kako je članarina jedan od prihoda turističkih zajednica, te je ista novčana obaveza, to su tužitelji na temelju navedene zakonske odredbe ovlašteni da u parnici traže ostvarenje ovog potraživanja koje predstavlja njegov prihod, a iz čega proizilazi i njihova aktivna legitimacija.

Uredbom o članarinama turističkim zajednicama, koja je donesena na temelju ovog zakona i objavljena u Sl.novinama FBiH broj 50/03, propisano je u članu 11. koja pravna lica su dužna plaćati članarine, dok je Pravilnikom o obliku i sadržaju obrasca za uplatu članarine turističkim zajednicama određeno da su sva pravna lica koja su obveznici plaćanja članarine dužna na Obrascu TZ predati nadležnom organu obračun članarine turističkoj zajednici. Kako je tuženi TZ Obrazac za 2007. godinu popunio i predao Agenciji za finansijske, informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo, to je nesporno da je isti obveznik plaćanja članarine, a što čini neosnovanim istaknuti prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog.

Cijeneći sve naprijed navedeno, a kako je tuženi u spornom periodu bio obveznik plaćanja članarine tužiteljima, to je Sud primjenom naprijed navedenih odredbi, a u vezi sa članom 123.i 126. ZPP-a usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

Visinu tužbenog zahtjeva Sud je utvrdio na osnovu Nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, a koji je iznos odgovora i visini članarine koju je tuženi utvrdio na Obrascu TZ. Budući da je prema članu 15. Uredbe 80% uplaćenih sredstava pripada turističkoj zajednici kantona, a 20% Turističkoj zajednici FBiH, to je i donesena odluka kao u izreci, odnosno tuženi je obavezan da tužiteljima isplati navedene iznose, koji su procentualno utvrđeni od ukupnog iznosa članarine za 2007. godinu.

Odluku o kamati Sud je donio primjenom odredbe člana 324. stav 1. ZOO-a, koja propisuje da dužnik dolazi u zakašnjenje kada ne ispuní obavezu u roku određenom za ispunjenje, kao i odredbe člana 277. stav 1. istog zakona kojim je predviđeno da dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje, pored glavnice i zateznu kamatu, te postavljenog zahtjeva tužitelja za isplatu kamata. U konkretnom slučaju tužitelji potražuju zakonsku zateznu kamatu od 28.02.2008.godine, koji zahtjev je Sud cijenio osnovanim, s obzirom da se radi o naplati članarine iz 2007. godine, a članom 15. Uredbe propisana je mjesečna obaveza uplate akontacije članarine.

Odluku o troškovima Sud je donio na osnovu člana 383. i člana 386., a u vezi sa članom 387. stav 2. ZPP-, te na osnovu postavljenog zahtjeva punomoćnika tužitelja. Isti se sastoje od troškova zastupanja koji se odnose na sastav tužbe u iznosu od 720,00 KM, sastav žalbe u iznosu od 900,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu dana 23.10.2018. godine u iznosu od 720,00 KM, zastupanja na ročištu za glavnu raspravu dana 10.01.2019.godine u iznosu od 720,00 KM, zastupanja na nastavku ročišta za glavnu raspravu dana 06.02.2019.godine u iznosu od 360,00 KM, a što iznosi 3.420,00 KM, uvećano za PDV 17%, tj. 581,40 KM, a što ukupno iznosi 4.001,40 KM. Tužitelji imaju pravo i na troškove sudske takse na tužbu u iznosu od 383,60 KM, sudske takse na odluku u iznosu od 383,60 KM, troškova vještačenja u iznosu od 265,00 KM, a što sve ukupno čini troškove tužitelja u iznosu od 5.033,60 KM, a prema Zakonu o sudskim taksama Kantona Sarajevo i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata. Tužiteljima nisu dosuđeni troškovi sastava pripremnog podneska, obzirom da su isti mogli biti izneseni na ročištu.

**Sudija
Elma Zorabdić**

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 30 dana od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovoga suda u dovoljnom broju primjeraka za Sud i stranke.